t. 15 part 7. per illum. text. ibi. — Et quid si ignoretur quis primò, vel ultimò percuserit, vel ex quo vulnere periisset; et quid si nullum vulnus erat lethale, et nihilominus vulneratus mortuus fuit, et alia plura in hoc v. in dict. n. 1 dict. l. 15 t. 15 part. 7. — Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando, contra alios ut auxiliantes procedi possit ad condemnationem, ibidem.

Uxor
Adultera.
Clerici, vel promitti ad sacros ordines.
Vovens.
Infidelis, vel infidelium.
Religionem ingrediens.
Facit eleemosynam.
Testatur, vel disponit.
Accusatur, accusat, vel agit.
Separatur.
Testificat.
Inops.
Denegat debitum, vel petit.
Arcta, vel lata.
Donat.
Renuntians.
Dotans, vel pro dote.
Alienat, vel alienans.

Uxor post revocationem mariti de monasterio ipsa Religionem intrare non potest, antea verò sic, n. 5 l. 12 t. 7 p. 1.—communicans cum marito excommunicato peccat, si inter eos sit carnale commercium interdictum, n. 5 l. 34 t. 9 p. 1.—cognita carnaliter à viro in ecclesia, an propter hoc ecclesia polluta sit, n. 2 l. 20 t. 10 part. 1.—qualis eligi debeat, et quæ secum uxor eligenda habere debeat, n. 1 leg. 1 tit. 6 part. 2.—Et ibi, quid in marito eligendo.—Uxor una tantùm esse debet, non duæ, illud enim est peccatum contra naturam, n. 1 l. 2 tit. 6 part. 2.—est socia divinæ et humanæ domus, n. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 2 part. 3.—quæ diu nupta est desinit esse civis propriæ originis, et in quibus; et quid in uxore Clerici, an in criminalibus gaudeat privilegio fori mariti, n. 7 l. 32 tit. 2 part. 3.—Uxoris non possunt defendere viros in judicio sine mandato ipsorum, sicuti eis licet, nam uxorés, etc. n. 2 l. 10 tit. 5 part. 3.—Uxor negans res fuisse mariti sui, an illud probare debeat, et quid in regno isto observetur, n. 3 l. 2 tit. 14 part. 3.—Et quid si talis uxor adulterium committat, vel res aliquas emat ex pecunia sibi tradita à consanguineis, quam statim sibi reddidit, n. 4 ibidem.—Uxor tabellionis mortui relicta usufructuario, an aliquid habere debeat de exemplaribus quæ decucuntur ex originalibus mariti quæ per alium tabellionem deducuntur, n. 4 l. 55 tit. 18 part. 3.—si decedat sine filiis, an ejus hæredes succedere possint in arrhis per maritum illi datis, n. 2 l. 87 tit. 18 part. 3.—hominis mei, et quid mihi servitutem debet, an sit fœmina mea, n. 3 l. 89 tit. 18 part. 3.—defendens rem quam marito in dotem dedit in judicio ipso sciente, et non contradicente, si condemnetur, an sententia illa præjudicet marito, n. 2 l. 20 tit. 22 part. 3.—an habeat dominium in thesauro invento in fundo ipsius per maritum, n. 3 l. 45 tit. 28 part. 3.—an possidere possit rem sibi donatam à viro suo, licèt talis donatio sit nulla, n. 1 l. 7 tit. 29 part. 3.—cui fuit relictus à marito usus domus, an ibi possit habitare cum secundo marito, n. 1 leg. 21 tit 31 part. 3.—Uxores an plus diligendæ sint, quàm patres, sive matres, n. 8 in prolog. 4 part.—Uxor, et ejus vir, ad paria judicari debent, n. 2 l. 7 tit. 2 part. 4.—si propter fornicationem fuit à marito exclusa, et ipse sacras ordines suscepisset, et in eas fornicasset, an matrimonium debeat redintegrari, n. 4 quæst. 2 l. 8 tit. 2 part. 4.—si à viro carnaliter cognoscatur non propter id peccat, imo aliquando meretur, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 9 tit. 2 part. 4.—quæ prius cum uno clandestinè contraxit matrimonium, postea cum alio publicè contraxit, cum quo commoratur, an sine peccato mortali reddere et exigere possit ab eo debitum conjugale; et quid si non reddens ponat se in periculo vitæ, vel scandalum, sive peccatum generetur, n. 1 l. 2 tit. 3 part. 4.—potest à servitute, in qua maritus seipsum vendendo possuit, illum extrahere, et an tunc ipsa retractante venditionem pretium emptori restituere teneatur, gloss. l. 4 tit. 5 part. 4.—si vendat seipsam in ancillam nolente viro, an in ea idem sit dicendum, quod in marito, dict. num. 6 in fin.—an possit impedire, ne maritus suus creditoribus cum cingulo ferreo ad collum tradatur, num. 7 l. 4 tit. 5 part. 4.—carnaliter cognita, ad eam benè extenditur cognatio spiritualis, et an ad concubinas, num. 6 et 7 l. 1 tit. 7 part. 4.—alicujus si sit multum arcta, vel ita lata, quòd à viro carnaliter cognosci non possit, vel habeat aliud impedimentum, ita quòd cognosci non possit, an matrimonium dissolvatur, num. 5 l. 2 tit. 8 part. 4.—alicujus si à viro cognosci carnaliter non possit, quia est virgo, an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere, et an istud sit contra naturam factum, n. 6 l. 2. tit. 8 part. 4.—quæ corrupta cum aliquo matrimonium contraxit, si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud petere debeat, et quid in virgine, gloss. l. 6 ibidem.—et vit continentiam vorere possunt, nisi illud malitosè fecerint, tunc enim occurret Episcopus, n. 3 l. 1 tit. 9 part. 4.—an debeat à viro alimentari, si ipsa in peccato perseveraverit, n. 7 l. 2 tit. 9 part. 4.—qualiter certificari debeat de morte primi viri, antequam contrahat cum secundo, n. 2 l. 8 tit. 9 part. 4.—Et an sufficiat probatio per famam, ibidem.—Uxor potest dare licentiam marito, intrandi Religionem, ipsa manente in sæculo, si de incontinentia non fuit suspecta, n. 1 l. 2 per text. ibi, t. 10 part. 4.—Secùs tamen erit si maritus velit esse Episcopus, quia tunc debet intrare Religionem, neque vovere sufficiet, ibidem.—Uxor si nolit dari licentiam marito, vel si per vim ad hoc fuerit compulsa, tunc maritus Religionem intrare non poterit, n. 2. l. 2 t. 10 p. 4.—si dederit viro licentiam ingrediendi Religionem, an per hoc tacite videatur vovere continentiam, et quando, ibidem in n. 3.—à viro sine auctoritate ecclesiæ separari non debet et quid si fornicatio sit notoria, num. 6 l. 2 tit. 10 part. 4.—Et an uxor quæ remansit in sæculo, et continentiam promisit mortuo viro, possit matrimonium contrahere, ibidem in n. 10 dict. l. 2.—Uxor à viro propter adulterium per sententiam divortii separata, si nolit postea virum suum repetere, quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat judicis officio redintegrari, n. 1 leg. 6 tit. 10 part. 4.—debet mitti in possessionem rerum sibi à marito donatarum propter

nuptias, n. 1 l. 7 t. 11 p. 4.—si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit, quam maritus vendidit, cùm prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur, n. 4 l. 7 tit. 11 part. 4.—an dicatur habere dominium bonorum paraphernalium, vel ejus maritus, et quando, n. 2 et 3 l. 17 tit. 11 part. 4.—an marito petente teneatur cavere de evictione rei dotalis, n. 1 l. 12 tit. 11 part. 4.—soluto matrimonio, quas vestes, et ornamenta hæredibus mariti reddere debeat, n. 9 leg. 23 tit. 11 part. 4.—quæ contraxit in uno loco, et postea per maritum fuit in alium translata, qualis locus sit attendendus ut pactiones inter ipsam et maritum factæ observentur, an locus contractus, vel habitationis, vel domicilii mariti, n. 1 l. 24 tit. 11 part. 4.—an potius credatur alimentari à marito, quia est ejus uxor, vel quia secum attulit dotem, n. 5 l. 25 tit. 11 part. 4.—an teneatur recipere idoneam cautionem, quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem, n. 4 l. 29 tit. 11 p. 4.—an possit dotem à marito exigere, si ipse ad inopiam pervenerit, tamen non sui culpa, n. 6 l. 29 tit. 11 p. 4.—Quod procedit etiamsi maritus esset pauper tempore contractus matrimonii, ibid.—Uxor debet statim donationem propter nuptias restituere, si statim ei restituatur dos, non expectata aliqua dilatione, n. 4 l. 31 t. 11 part. 4.—alicujus si tertiò nubat, de incontinentia notabitur, et illud est abominable apud homines, n. 1 l. 1 tit. 12 part. 4.—Et quid si maritus uxori legatum fecerit, si castè vixerit, et illa secundò nubat, an illud consequetur, dict. n. 1.—Et quid si ab extraneo tale legatum fiat, scilicet si castè vixerit, et ipsa tertiò nubat, an illud consequetur, ibidem.—Uxor alicujus, eo ipso quod peccat in corpore, perdit omnia privilegia mariti, et tutelam filiorum, n. 6 leg. 3 tit. 12 part. 4.—et concubina parum inter eas refert, nisi in honore, et vassallus qualemcumque ex istis cognoscens privabitur feudo, n. 1 in procem. tit. 14 part. 4.—Et contra uxorem non præsumitur, quòd omnia quæ habent sint de bonis mariti, sicuti præsumitur contra concubinam, quæ potest torqueri ad eruendam veritatem, ibidem.—Uxor alicujus an esse præsumatur illa quæ non publicè, sed secretè fuit ab aliquo in concubinam recepta, si ipse per longum tempus cum ea cohabitavit, n. 8 per text. ibi, l. 2 t. 14 part. 4.—de novo an possit à præside officio durante recipi, et quid in hoc sit jure canonico, n. 12 per text. ibi, l. 2 tit. 14 part. 4.—filii indonata, an à patre filii ipso et liberi ejus ali debeant, n. 6 l. 2 tit. 19 p. 4.—si in ventre filium habeat, an debeat propter hoc mitti in possessionem rerum, etiamsi sint majoriæ, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 23 part. 4.—vassalli si a domino cognoscatur an per istum concubitum dominus jura naturalitatis quæ in illo habet amittat, n. 6 l. 5 t. 24 p. 4.—proditoris an puniatur propter delictum sui mariti, n. 4 l. 12 tit. 25 part. 4.—an possit retinere bona mariti sui pro dote, n. 4 ad med. l. 9 tit. 2 part. 5.—an vindicet rem emptam à marito, vel extraneo cum pecunia ipsius uxoris, num. 8 l. 49 tit. 5 part. 5.—an habeat jus retrahendi fundum, quod maritus vendidit extraneo, si maritus illud fundum vendidit, matrimonio constante, n. 2 quæst. 4 l. 55 tit. 5 part. 5.—an ipso jure, et statim quòd à marito matrimonio constante res empta fuit, habeat dominium medietatis, sive in re illa empta, an verò postea mediante aliqua actione, dict. n. 2 in dict. quæst. 4.—et maritus non dicuntur habere universalem societatem, sed tantùm respectu lucri, ibidem.—constante matrimonio non potest agere, neque aliquid petere ex lucro, ibid. in fin. dict. n. 2 in dict. quæst. 4.—an possit petere medietatem donationis à Rege marito sua factam, tanquam commune lucrum, n. 7 l. 3 t. 10 part. 5.—an possit petere ut illud, quod suus maritus perdidit sui culpa, compensetur cum lucris ab eo quæsitis, n. 5 l. 13 tit. 10 part. 5.—in bonis mariti habet tacitam hypothecam, et præfertur cæteris creditoribus, n. 1 l. 23 tit. 13 part. 5.—Et quid facere possit virtute hujus tacitæ hypothecæ, ibidem in n. 2 usque ad fin.—Uxor an teneatur in actione primipilarii, vel sit pro ea dos obligata sua, vel pro tributis solvendis Regi, cùm ejus maritus eorum sit collector, vel quando maritus fallit, id est, *se alza*, vide n. 2 l. 25 tit. 13 part. 5.—soluto matrimonio non recipit dotem in uno casu, et an tunc dos cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, n. 1 l. 50 tit. 14 part. 5.—Et qui si ambo sciebant impedimentum, et quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, gloss. l. 51 tit. 14 part. 5.—Uxor alicujus an suum hæredem facere possit, vel illum manumittere, et quando non, glos. l. 3 per text. ibi, tit. 3 part. 6.—si dedit facultatem marito, ut ad majoriam possit unum ex filiis suis eligere, an si ipse intra annum non eligat, postea admittatur, et an possit eligere quem in sua potestate habet, n. 2 l. 25 tit. 9 part. 6.—relicta executrix in testamento mariti, an amittat executionem, si contrahat secundas nuptias, n. 4 in fin. l. 2. t. 10 p. 6.—an ab hærede suo sumptu vestes lugubres habere debeat, et quales, et quando illas restituere teneatur hæredi, si postea nubat, n. 4 l. 2 tit. 11 part. 6.—quam partem in bonis mariti habere debeat, si inops remaneat, et quando, et quibus concurrentibus, et qualiter, et quid in viro uxore præmoriente, num. 1, 2, 3 et 4 cum aliis ibi, leg. 7 per text. ibi, tit. 13 part. 6.—Et quid inter sponsos, si adhuc uxor ad domum ducta non fuit, dict. n. 2—Et an condito testamento talis pars uxori, vel marito debeatur, ibid. in n. 5 dict. l. 7 tit. 13 part. 6.—Et an tunc uxor teneatur victum manibus suis, et industria sua lucrari, ibidem num. 6.—Et an tunc cogatur uxor vendere proprietatem domus, vel alterius rei, dict. num. 6.—Et an amittat istam quartam partem, quam habet in bonis mariti, si postea efficiatur dives, ibidem.—Uxor si habet patrem divitem, an possit petere quartam partem in bonis sui mariti, ibidem.—an in omnibus bonis mariti succedat filiis repudiantibus, et quando non; et quid intersit succedere ex testamento, vel ex lege, n. 7 dict. l. 7 tit. 13 part. 6.—Et an uxor ut possit suam quartam partem habere, possit donationes mariti in vita sua factas revocare, ibid. in n. 8.—Et an hodie uxor istam quartam partem habere debeat, stantibus filiis, et quid si maritus de quinta parte jam disposuit, n. 9 ibidem.—Uxor si luxuriosè vivat post mortem mariti, an amittat istam quartam, dict. n. 9 in fin. dict. l. 7 tit. 13 part. 6.—legitima alicujus non

impedit, quin ipse possit filium suum naturalem hæredem instituere, glos. l. 9 per illum text. ibid. t. 13 p. 6. —alicujus si ex adulterio pariat filium, an ille matri suæ succedat, n. 5 quæst. 1 et 2 l. 11 tit. 13 part. 6.—Uxores diligunt secundos maritos ultra filios, n. 14 l. 4, et n. 6 l. 19 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Uxor quæ contraxit matrimonium scienter cum hæretico, vel proditore, an amittat dotem, et quando, n. 3 l. 2 tit. 1 p. 7. —si partum alienum marito supponat, an pœna mortis puniatur, n. 4 l. 6 tit. 7 part. 7. — de supposito partu accusari potest per maritum perpetuò, et an per aliquem alium, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 7 part. 7. — si sui, et mariti, vel alterius culpa abortum faciat, an et quando maritus, vel alius propter hoc puniendi sint, et qualiter, gloss. l. 8 t. 8 p. 7.—si occidat maritum suum, qualiter puniatur, gloss. l. 12 ibidem per illum textum.—Et maritus unum corpus sunt, n. 7 l. 1 tit. 9 p. 7.—alicujus si vocetur adultera, et verum dictum fuit, an dicens teneatur actione injuriarum, si velit probare se verum dixisse, et an si verum dixit, teneatur se dedicere, dict. num. 7, dict. leg. 1 in quæst. 1, 2 et 3.—alicujus si vocetur meretrix, et illud antequam nuberet, fuit, an vocans teneatur injuriarum, dict. n. 7 in fin.—quæ furtum marito fecit, an ab ipso accusari possit in judicio, n. 3 et 5 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et quid si furtum sit in magna quantitate, n. 6 l. 17 ibid.—Et qualiter maritus illam recuperabit, si illam penes alium invenerit, n. 7, 8 et 9 cum sequent. l. 4 supradict.—alicujus potest per maritum perquiri in quibuscumque domibus velit perquirere eam, et quando, n. 2 cum aliis ibi, l. 24 tit. 14 part. 7.—si ad mandatum viri damnum dedit, an ipsa, vel maritus ad emendam damni teneatur, n. 2 l. 5 tit. 15 part. 7.—si negaverit se damnum dedisse qualiter puniatur, si contrarium probetur per testes, vel aliter, n. 4 l. 16 per text. ibi, tit. 15 p. 7.—an possit per judicem ecclesiasticum compellere maritum, ut domittat concubinam, n. 5 l. 1 tit. 17 part. 7.—alicujus, si sub specie famuli teneatur ab aliquo, invito ejus marito, an ex hoc probetur adulterium, n. 3 l. 13 tit. 17 part. 7.—si vivente adhuc primo marito cum alio matrimonium contrahit, qualiter puniatur, n. 1 l. 16 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et an inquisitores hæreticæ pravitatis de isto crimine cognoscere possint, ibidem.—Et qua pœna puniatur maritus, qui recepto pretio, vel non recepto, lenocinium fecit, n. 6 et 7 l. 2 per text. ibi, tit. 22 part. 7.—Uxor si ad infidelitatem transeat, amittit dotem, et qualiter plus puniatur, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, tit. 25 part. 7.—Et an uxore reclamante maritus possit à judice damnari, ut Regi in triremibus deserviat, n. 4 l. 4 tit. 31 part. 7.—Uxor pro delicto mariti puniri non debet, neque è contra, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—appellatur domestica, n. 6 l. 6 tit. 33 part. 7.—Et ideo non testificat contra maritum, n. 1 l. 15 tit. 16 part. 3.—Et si testator jubeat hæredi ut vestiat uxorem suam, an intelligatur semel, vel toto tempore vitæ suæ, n. 8 l. 8 tit. 33 part. 7.—Uxor an in dote sua præferatur creditoribus, qui ob emendam, vel reficiendam rem, pecuniam suam dederunt, et quando, n. 1 l. 28 tit. 13 part. 5.—si propter vergentiam viri ad inopiam, constante matrimonio agat ad dotem, an tunc creditoribus competat jus offerendi sibi, n. 2 l. 34 t. 13 part. 5.

Uxor adultera, et uxor alicujus illi faciens adulterium, an ex eo insurgat dubitatio de filiis eorum, n. 5 l. 1 t. 14 part. 2.—an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, n. 5 leg. 28 tit. 2 part. 4.—Uxor à marito accusata de adulterio, si ab illo debitum petierit lite pendente, an sibi reddi debeat, num. 2 leg. 8 tit. 2 part. 4.—à marito accusata de adulterio coram judice sæculari, non potest eum coram eodem accusare super eodem crimine, num. 4 ibid.—si propter fornicationem fuit à marito exclusa, et ipse sacras ordines suscepisset, et in eis fornicasset, an matrimonium debeat redintegrari, ibid. in quæst. 2.—à viro proptor adulterium separata, potest petere matrimonii redintegrationem, si probet maritum suum postea fornicasse, et an per judicis officium, et an dotem, quam amiserat propter adulterium, recuperet. dict. n. 4 quæst. 3 dict. l. 8 t. 2 p. 4. —si de adulterio accusetur ab ejus marito, an ei crimen adulterii objicere possit ut accusatio non teneat, n. 2 l. 6 tit. 9 part. 4, et n. 1 l. 9 tit. 17 p. 7.—Et quid si ei crimen lenocinii objiciatur in foro ecclesiastico, vel sæculari, d. n. 4 d. l. 6.—Uxor an possit accusari à marito de adulterio, si per vim fuit coacta; et quid si vis non fuit præcisa, sed conditionalis : et quid si maritus illam monuit, ut aufugeret, et ipsa noluit, n. 1 per text. ibi, l. 7 tit. 9 p. 4.—an possit de adulterio carnali à marito hæretico accusari, et an istæ duæ fornicationes debeant compensari, n. 5 l. 8 t. 9 p. 4.-Et quid si maritus revertatur ad fidem, an compensationi locus sit, n. 6 ibid.—Uxor quæ adulterium commissit, debet marito dotem et donationem propter nuptias reddere, num. 4 per text. ibi, l. 12 t. 9 part. 4.—si à marito de adulterio accusetur, an petere possit, quod maritus obligetur ad pœnam talionis, n. 2 et 3 l. 13 tit. 9 part. 4.—à viro propter adulterium per sententiam divortii separata, si nolit postea virum suum repetere, quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat officio judicis redintegrari, n. 1 l. 6 t. 10 part. 4.—propter adulterium amittit dotem; et quid si pater, vel alius qui dotem dedit, fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, n. 1 l. 23 tit. 11 part. 4.—Et an maritus tunc teneatur ad onera hæreditaria, ibidem.—Uxor si luxuriosè vivat post mortem mariti, an amittat quartam, quam, si erat inops, ex bonis mariti habere debebat, n. 9 in fin. l. 7 tit. 13 part. 4.—alicujus si ex adulterio pariat filium, an ille matri suæ succedat, n. 5 quæst. 1 et 2 l. 11 tit. 15 part. 6.—adultera per maritum occidi potest, et quo jure illud sibi fieri permittatur, ibidem.—si accusetur per maritum de adulterio, si ipsa contra eum excipiat de lenocinio, et illud probet, an ipsa liberetur, et maritus veniat ex tali exceptione sic probata puniendus, et quando, n. 4 et 5 l. 29 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et an dos, vel lucra uxoris veniant confiscanda propter viri sui proditionem, et quando, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7.—Uxor alicujus si vocetur adultera, et verum dictum fuit, an dicens teneatur actione injuriarum, si velit probare se verum dixisse, et an si verum dixit, teneatur se dedicere, n. 7 l. 1 t. 9 part. 7 in quæst. 1, 2 et 3.—à marito, non ab extraneo potest de adulterio accusari per leges hujus regni, dict. n. 7 in dict. quæst. 2.—alicujus si vocetur meretrix, et illud anteaquam nuberet, fuit, an vocans teneatur actione injuriarum, dic. n. 7 in fin.—à solo marito de adulterio accusari poterit; et quid si adulterium sit cum incestu mixtum, n. 3 l. 2 tit. 17 part. 7.—Et an judex inqnirendo, vel volens Provinciam purgare admittatur, et possit tales adulteras castigare, vel illas expellere, saltim quando sunt publicæ, dict. num. 3 dict. leg. 2 tit. 17 part. 7.—Uxor adultera intra quantum tempus à marito accusari possit, dict. n. 3 in fin.—potest à marito de adulterio accusari, etiam soluto matrimonio inter eos, et intra quantum tempus illam accusare, et adulterium probare teneatur; et an si intra tempus constitutum non probet, excusetur, num. 1, 2 et 3 leg. 3 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—an post mortem mariti ab ejus hæredibus de adulterio accusari possit, ei quid hodie, num. 8 dict. leg. 3.—si de adulterio accusetur, et sibi non probetur, qualiter maritus puniatur, et quando excusetur à præsumpta calumnia, n. 12 dict. l. 3 tit. 17 p. 7.—Et an ille, qui cum uxore alicujus dormivit, committat adulterium, si credidit illam non esse nuptam, et quando excusetur, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 17 p. 7. —quæ accusatur de adulterio, qualiter excipere possit, et quales exceptiones ipsius admittantur, vel non, et quando sint proponendæ, et qualiter, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 17 part. 7 cum gloss. aliar. ll. ibi.—etiamsi exceptionem lenocinii opponat post litis contestationem, absolvetur, n. 4 l. 17 tit. 17 part. 7.—alicujus si sub specie famulæ teneatur ab aliquo, invito ejus marito, an ex hoc probetur adulterium, n. 3 l. 13 tit. 17 part. 7.—adultera amittit dotem, et in quo plus veniat punienda, n. 3 cum aliis ibi, l. 15 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—quæ cum proprio servo, vel famulo adulterium commisit, qualiter puniatur, n. 6, 7 et 8 dict. l. 15 per text. illum ibi.

Uxor clerici, vel promoti ad sacras ordines, si ipsa sciens consentiret, continentiam promittere debet, neque post viri mortem poterit matrimonium contrahere, et an necesse sit, quòd de hoc à principio certificetur, n. 3 l. 40 tit. 6 part. 1.—Uxores clericorum cum eis scienter contrahentes matrimonium, qua pœna feriantur, n. 4 l. 41 tit. 6 part. 1.

Uxor vovens continentiam, eò quod maritus intret Religionem, si postea ante professionem exeat, an voto non obstante illud revocet, n. 9 l. 11 tit. 7 part. 1.—Uxor si vovens castitatem, eò quòd maritus intret Religionem, si propter ipsius uxoris incontinentiam postea fuerit de Monasterio extractus, et ipsa postea decedat, an possit maritus matrimonium contrahere, n. 3 l. 12 tit. 7 part. 1.—continentiam vovere non potest marito contradicente, n. 9 l. 3 tit. 8 part. 1.—Et quid in voto ultra marino emisso pro subsidio Terræ Sanctæ, an eo nolente exequi possit, ibidem.—Uxor si velit maritum sequi in implementum voti pro subsidio Terræ Sanctæ emissi, debet ipse illam secum portare, n. 2 l. fin, t. 8 part. 1.—non potest exequi votum etiam pro subsidio Terræ Sanctæ viro invito, vovere tamen benè potest, ibid. in n. 3.—votum marito præjudiciale adimplere non tenetur, n. 11 l. 7 tit. 2 part. 4.—an possit se ipsam obligare per votum castitatis, vel aliud, in sui tamen præjudicium, n. 12 leg. 7 tit. 2 part. 4.—et maritus si simul continentiam voverint, obligantur, et observare tenentur, ibidem in n. 31.—si dederint viro licentiam ingrediendi Religionem, an per hoc tacitè videatur vovere continentiam, et quando, n. 3 l. 2 t. 10 part. 4.—et maritus simul si continentiam voverunt, et postea unus fornicetur, an alius possit illum repetere, num. 5 quæst. 4 l. 8 tit. 2 part. 4.—Si tamen fornicationes sint diversæ, una scilicet spiritualis, alia carnalis, supradicta non procedunt, ibidem.—Uxor, et vir continentiam vovere posunt, nisi illud malitiosè fecerint; tunc enim occurret tempus, n. 3 l. 1 tit. 9 part. 4.

Uxor infidelis, vel infidelium.—Uxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare Religionem, nec ipse postea reversus illam educet, n. 2 l. 13 tit. 7 p. 1. —si ad infidelitatem transeat, amittit dotem, et qualiter plus puniatur, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, t. 25 p. 7. —Et an uxore reclamente maritus possit à judice damnari, ut Regi in triremibus deserviat, n. 4. l. 4 tit. 31 part. 7.

Uxor religionem ingrediens.—Et uxor post revocationem mariti de monasterio ipsa Religionem intrare non poterit, antea verò sic, n. 5 l. 12 tit. 7 part. 1.—Uxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare Religionem, nec ipse postea reversus illam educet, n. 2 l. 13 tit. 7 part. 1.—si dederit viro licentiam ingrediendi Religionem, an per hoc tacitè videatur vovere continentiam, et quando, n. 3 l. 2 tit. 10 part. 4.—si fuerit Religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonii, an verò expectetur matrimonii, an verò expectetur ejus mors naturalis, n. 6 l. 23 tit. 11 part. 4.

Uxor facit eleemosynam, et uxor vivente marito de quibus rebus possit facere eleemosynam, num. 5 l. 12 tit. 23 part. 1.

Uxor testatur, vel disponit.—Et uxor potest liberè disponere de arrhis sibi datis, est enim ipsius lucrum, n. 6 l. 7 t. 11 p. 4.—Uxor an possit in vita mariti de bonis matrimonio constante acquisitis disponere sola volnntate sua, n. 5 l. 12 tit. 23 part. 1.—alicujus, an suum servum hæredem facere possit, vel illum manumittere, et quando non, gloss. l. 3 per text. ibi. tit. 3. part. 6.

Uxor accussatur, accusat, vel agit.—Uxor constante matrimonio non potest à marito accusari criminaliter, etiam pro magno furto, n. 4 l. 5 tit. 2 part. 3.—adultera, an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, num. 5 l. 28 tit. 11 part. 3.—potest maritum de adulterio accusare, quoad thori separationem tantùm, num. 12 leg. 2 tit. 9 part. 4.—si velit maritum de impotentia accusare, qualiter, et sub qua forma istud facere debeat, n. 2 per text. ibi, l. 10 tit. 9 p. 4.—potest maritum de adulterio accusare in foro ecclesiæ, non in sæculari, n. 4 et 5 per text. ibi, l. 13 tit. 9 p. 4. —qualiter contra maritum aget ad dotis recuperatio-